

Alexandr Dugin

Budoucnost určí silné a svrchované civilizační pospolitosti

Lorenzo Maria Pacini přináší rozhovor s Alexandrem Duginem o tom, jaký svět nás čeká po ukončení „zvláštní vojenské operace“ na Ukrajině v důsledku následných geopolitických změn.

Alexandře Geljeviči, současný konflikt mezi Ruskem a Ukrajinou mění globální geopolitické uspořádání multipolárním způsobem. Jaká bude podle vás mezinárodní architektura - řekněme za pět let - až boje skončí? Co přesně se změní, jaké mocenské poměry na světové šachovnici vzniknou a/nebo se nakonfigurují?

Nejprve se vytvoří systém tří pólů. Každý z nich bude mít svou vlastní oblast odpovědnosti, svou vlastní rezervní měnu, svůj vlastní soubor kulturních hodnot a svou vlastní nezávislou strategii.

Nevznikne jedno normativní lidstvo (jako projekce liberálního Západu a jeho norem a pravidel), ale tři. Nikoli jeden liberální řád založený na západních pravidlech, ale tři různé civilizační řády - s různými ideologiemi. To bude zdrcující rána globalizaci.

Dále na tento krach globálního světa navážou další civilizace. Především, myslím, Indie. Má vlastní systém, obrovský demografický potenciál a silný potenciál hospodářský. Svět se může velmi rychle stát čtyřpolárním. Pak přijde čas pro islámský svět, kde Írán, Pákistán, Turecko a také Sýrie jsou již suverénními entitami.

Latinská Amerika a Afrika budou tíhnout k témuž.

A souběžně s tím si myslím, že v Evropě začne občanská válka - evropské národy povstanou proti globalistickým elitám. Až zvítězí kontinentalisté, zformuje se Evropa do dalšího pólu.

A nakonec se pod úder z všech stran zhroutí i globalistická diktatura v samotných USA a trumpisté společně s americkými kontinentalisty vytvoří nový stát. Možná bude nejsilnější, možná ne.

Geopolitický boj je také „střetem civilizací“, jak říká Huntington, což je v protikladu s „koncem dějin“, jaký hlásá Fukuyama. Několikrát jste ve svých projevech hovořil o „válce ducha“, která se odehrává. Mohl byste jasněji vysvětlit svou metafyzickou vizi tohoto konfliktu?

Je to dlouhý příběh. Jsem tradicionalista a věřím, že současný svět je opakem světa Tradice. Současný Západ zničil svou vlastní tradici, středověkou, antickou, a ničí tradice i u jiných

národů. Současný Západ je zkrátka kolektivní Satan, Antikrist. Na konci časů, a my žijeme na konci časů, má Satan navrch nad těmi, kdo zůstávají věrní Bohu a posvátnému řádu. Ale ne na dlouho. V závěrečné bitvě zvítězí vojska archanděla Michaela, tedy my. O to jde: je to boj Tradice proti současnému světu, světová konzervativní revoluce. Pro křesťany je to válka proti Antikristovi, pro muslimy proti Dadždžálu, pro hinduisty proti Kali-juze, pro Číňany proti západnímu kapitalismu a imperialismu.

V Itálii jste byl opakovaně nazýván „Putinovým ideologem“ a „kremelským Rasputinem“. Velká část italského tisku vás politicky spojuje s krajní pravicí a označuje vás za „fašistu“ nebo „neonacistu“. A to - stejně jako u každého, kdo dostane od médií „ideologickou nálepkou“ - bezesporu přispělo ke změně vnímání Italů, intelektuálů či obyčejných lidí. Co si myslíte, že vedlo k takovýmto nesolidním nálepkám?

Jsem dosti statečný člověk, a kdybych byl fašista nebo nacista, tak bych to řekl. A je mi jedno, co si o tom myslí ostatní. Stejně tak kdybych byl komunista. Nejsem však nacista, fašista ani komunista a svou kritiku těchto světonázorů podrobně popisuji ve *Čtvrté politické teorii* a v dalších svých dílech. Jsem proti současnému Západu a všem jeho ideologiím - liberalismu, komunismu i fašismu. Pro mě jsou nepřijatelné normativní subjekty všech tří - individuum, třída i národ (natož pak rasa). Domnívám se, že subjektem politiky by měl být *Dasein* (ve filosofii specifický způsob bytí člověka - pozn. překl.) neboli existenciálně chápaná pospolitost, nikoli politický národ, ale historická a kulturní jednota organického celku - vždy otevřená a nesouvisající ani s občanstvím, ani s etnicitou. Pospolitost, to je jednota osudu.

Ale liberalismus, který dnes převládá, nepřipouští ani možnost kritiky z pozice čtvrté politické teorie. Cokoli, co je proti němu, musí být buď fašismus, nebo komunismus. Takže liberálové se mnou nepolemizují, ale jednoduše mě démonizují, zakazují mě a pak šíří karikaturu, kterou sami vytvořili a která nemá se mnou ani s mými myšlenkami vůbec nic společného.

Totéž platí pro Putina. Je zřejmé, že není liberál, ale ani komunista a už vůbec ne nacionalista. Jak ho definovat? Liberálové ho okamžitě a bez přemýšlení označí za mix Stalina a Hitlera. Přitom není ani jedním z nich. Liberálové sice nejsou nacisté, ale chovají se jako nacisté. A jejich chování připomíná rovněž stalinské procesy, i když nejsou komunisté.

Tohle všechno znám ze svého sovětského mládí: liberalismus se stal natolik totalitním, že nesnese nesouhlas a není schopen polemiky. Je to monolog. Tento samolibý monolog bez použití mozku je na fašismu a komunismu to nejméně přijatelné. Dnes oblíbená metoda liberalismu je založena na tvrzení: kdo není liberál, je nepřítel otevřené společnosti, tedy „fašista“. To nelze změnit. Ideologický koncentrák na Západě a ve světě zanikne spolu s liberalismem, stejně jako zanikly jiné západní totalitní ideologie.

Řekněte nám, prosím, pro naše italské publikum, které se stále více zajímá o vaše myšlenky, ale zároveň často poslouchá jen to, co vysílají mainstreamová média: jaký je váš vztah k Vladimíru Putinovi?

Putin a já se inspirujeme logikou ruského osudu, hájíme ruskou identitu, jsme oddáni ruské civilizaci a uvědomujeme si pravidla velké geopolitické hry. Myslím, že tato shoda je spontánní.

Vaše čtvrtá politická teorie je překonáním tří hlavních politických doktrín a fascinuje i Evropany, včetně Italů. Je tu nějaký nový prvek, který nabízí možnosti pro budoucnost - včetně naší země? A jakou roli podle vás hraje Itálie v obrodě Evropy? A do jaké míry může být vaše čtvrtá politická teorie cestou vpřed?

Nemohu říci, že by mě italský patriotismus nějak zvlášť ohromil. Neimponuje mi ani žádný buržoazní národní stát vytvořený v moderní době. Obdivuji Řím a Římské impérium. Fascinuje mě italská renesance. Mám velmi rád italské regiony – Sicílii, sever atd. A velmi na mě zapůsobilo dílo a myšlenky italského tradicionalisty Julia Evoly.

Čtvrtá politická teorie v Itálii musí logicky vycházet z italského *Dasein*. Ale co to je? Každý národ má své vlastní *Dasein*. Není to formální kategorie – ani občanství, ani etnická příslušnost, ani jazyk... Je to struktura života a vztah ke smrti, je to hloubka metafyzické a existenciální kultury. Někdy mám pocit, že cítím italské *Dasein* a obdivuji ho. To však vyžaduje vážnou filosofickou úvahu. V mé knižní sérii *Noomachia* je jeden ze svazků věnován latinskému Logu. Zabývám se dějinami Itálie od starověkého Říma až po současnost. Stále se však jedná pouze o předběžný přístup. Popis a zkoumání italského *Dasein* je záležitostí samotných Italů. Je to také bod, na němž by měla být postavena konkrétní italská verze čtvrté politické teorie. Mimochodem, takové studie již byly zahájeny ve Španělsku, Brazílii, Argentině a dalších zemích.

V důsledku sankcí (minulých i současných) je a bude Rusko nuceno zvýšit svou nezávislost na západních financích. A podle některých názorů se blíží možnost návratu ke zlatému standardu a překonání „fiat-měny“, která převládala od 70. let, kdy Spojené státy vnutily světu bezcennou abstraktní měnu. Zlato má také přesný symbolický význam, který duchovní tradice vždy zohledňovaly. Myslíte si, že by takový scénář měl pouze ekonomický význam, nebo by mohl být i širší?

Držím se zde spíše ekonomické teorie, kterou rozvinul Ezra Pound ve své lyrické básni *Cantos*. Zlatý standard je kategorie spojená s něčím, co je dané ekonomice cizí, a již s sebou nese, byť modifikovaný, odkaz na *currency board* (měnovou radu mající politický cíl – pozn. překl.). Národní měna by měla být vázána pouze na objem domácího produktu. Emise je záležitostí suverénní centrální banky bez ohledu na jakákoli cizí opatření, ať už jde o světovou rezervní měnu nebo zlatý standard. A aby se zabránilo vyvolání inflace, musí strategické investice probíhat v samostatné rovině oddělené od masového spotřebitele. Tento model není závislý na ideologii – Rooseveltův *New Deal*, Stalinova ekonomika z let 1928-1953 a ekonomika Hjalmara Schachta byly účinné, zatímco liberalismus, komunismus nebo nacismus v různých verzích je možné spojit se stagnací, kolapsem a degradací. Optimálním řešením je ekonomická suverenita, kterou vyzdvihoval Pound a kterou se snažil ztělesnit geniální Silvio Gesell.

Rozhovor Lorenza Maria Paciniho s Alexandrem Duginem „L'uomo e il pensiero“ vyšel v italském časopise *Nexus New Times* č. 154 (květen-červen 2022).